

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/117/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719206208
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719206208.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Generali Poist'ovňa, a.s., IČO: 35 709 332, Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, zast. JUDr. Gabriela Reichová, advokátka, so sídlom Pavla Mudroňa 26, 036 01 Martin, proti žalovanému: C.. X. L., E.. L., O.. XX.XX.XXXX, V. D. XXX/XX, XXX XX B. U., D. F., zast. JUDr. Jozef Veselý, advokát, IČO: 50 659 537, so sídlom Mierová 1, 990 01 Veľký Krtíš, o zaplatenie 2 768,08 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný **z a p l a t i ť** žalobcovi sumu 1 384,04 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 381,04 Eur od 23.12.2019 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd v prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

III. Žiadna zo strán **n e m á** na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 23.12.2019 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2 768,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 768,08 Eur odo dňa podania žaloby na súd do zaplatenia ako aj náhrady trov konania a to na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 17.12.2013 Poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (pôvodné č. XXXXXXXXXXXX) - povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len ako „Poistná zmluva“) CITROEN AX, VIN: X. B. s EVČ: M. (ďalej aj len ako „OMV žalovaného“), so začiatkom poistenia 17.12.2013, na základe ktorej zmluvy bol žalovaný povinný platiť bežné poistné vo výške 55,70 Eur, splatné k 17. dňu 12. mesiaca príslušného roka. Poistná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a poistenie zaniklo dňa 13.04.2018. V systéme žalobcu bola zaevidovaná škodová udalosť zo dňa 24.12.2016 pod č. XXXXXXXXXXXX. Po nahlásení uvedenej poistnej udalosti žalobca vykonal šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie poškodenému. Poistné plnenie bolo vyčíslené na sumu 2 768,08 Eur a následne poukávané dňa 02.05.2017 likvidačnému zástupcovi žalobcu. Žalobca svoj nárok odôvodnil s poukazom na § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorého má poisťovateľ proti poisťníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak v čase, keď nastala poistná udalosť, bol v omeškaní s platením poistného. Nakoľko bol žalovaný v čase poistnej udalosti zo dňa 24.12.2016 v omeškaní s platením poistného (splatnosť poistného za obdobie od 17.12.2016 do 16.12.2017 nastala dňa 17.12.2016, avšak žalovaný poistné uhradil až 27.12.2016), žalobca adresoval žalovanému výzvu na nahradenie poskytnutého poistného plnenia vo výške 2 768,08 Eur, ktorá bola žalovanému doručená dňa 12.05.2017. Žalobca neeviduje ani len čiastočnú úhradu zo strany žalovaného. Úrok z omeškania si žalobca uplatnil v zákonnej miere 5 % ročne z uplatnenej istiny a to odo dňa podania žaloby.

2. K žalobe boli priložené listinné dôkazy: Potvrdenie o uzatvorení poisťnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 17.12.2013 a oznámenie o akceptácii návrhu na uzavretie poisťnej zmluvy; Záznam o dopravnej nehode zo dňa 24.12.2016; potvrdenie o bankovom prevode v sume 3 247,02 Eur; faktúra - daňový doklad, č. dokladu : G. XXXXXX spoločnosti Servis AUTO OPAT s.r.o. (fakturované X. P. v celkovej sume 66 153 Kč); listina žalobcu v anglickom jazyku o celkovej škode 3 260,80 Eur (za opravu vozidla 2 505,80 Eur a za prenájom vozidla 303,60 Eur); Likvidačná správa, zápis o poškodení a výpočet plnenia zo dňa 20.04.2017; výška plnenia poškodenému 2.768,08 Eur; Oznámenie o ukončení likvidácie poisťnej udalosti číslo 6401021544 zo dňa 20.04.2017; Inkasný účet poisťnej zmluvy za obdobie od 17.12.2013 do 02.12.2019; Výzva na náhradu vyplateného poisťného plnenia zo dňa 04.05.2017 spolu s doručenkou zo dňa 12.05.2017; Odpoveď/Výzva na náhradu vyplateného poisťného plnenia - predžalobná upomienka zo dňa 13.10.2017 spolu s doručenkou zo dňa 19.10.2017.

3. Voči platobnému rozkazu tunajšieho súdu podal žalovaný v zákonnej lehote vecne odôvodnený odpor, v ktorom namietol nesprávne označenie žalobcu, ktoré nie je v súlade so zápisom obchodného mena v Obchodnom registri. Odštepny závod Genertel je v Obchodnom registri zapísaný až od 24.09.2019, pričom poisťná udalosť nastala 24.12.2016. Ďalej namietal, že nie je zrejmé, kto konal za žalobcu pri podaní žaloby, keďže podľa Obchodného registra za žalobcu majú konať najmenej dvaja členovia predstavenstva. Nie je tiež zrejmé, kto uzavrel Poisťnú zmluvu z hľadiska aktívnej legitímácie a prechodu práv a povinností. Poškodený pri nehode mal byť L. P. a príčinou nehody mala byť nepozornosť pri parkovaní dňa 29.08.2016, pričom v žalobe sa uvádza, že škodová udalosť mala nastať 24.12.2016. Ďalej uviedol, že neuznáva dôvod zaplatenia poisťného plnenia v sume 2 768,08 Eur, čo žalobcovi aj uvádzal v stanoviskách zo dňa 18.05.2017, 18.07.2017 a 06.11.2017. Nakoľko boli poisťné úhrady zaplatené, mohol žalobca požadovať len časť poisťného plnenia. Pre prípad, že došlo k dopravnej nehode viac ako 3 roky pred doručením žaloby, vzniesol námietku premlčania.

4. V replike doručenej súdu dňa 23.03.2020 žalobca i.a. uviedol, že právny predchodca žalobcu - T. V. K., F. F. Y.X. H. XX-XX V., U., konajúci prostredníctvom Genertel poisťovňa a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 36 869 511 Bratislava prijal na základe Poisťnej zmluvy, uzatvorenej so žalovaným, do povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou OMV žalovaného, so začiatkom poistenia 17.12.2013. Dňa 23.12.2014 uzavrel T. V. K., F. F. Y. H. XX-XX V., U. ako predávajúci so žalobcom ako kupujúcim Zmluvu o predaji časti podniku, v zmysle ktorého sa za časť podniku považuje organizačná zložka predávajúceho Genertel poisťovňa a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 36 869 511 Bratislava - na základe predmetnej zmluvy došlo k prevodu všetkých práv a povinností, týkajúcich sa predmetnej organizačnej zložky na žalobcu. Informácie týkajúce sa uzavretia Zmluvy o predaji časti podniku vyplývajú aj z úplného výpisu z Obchodného registra. Dňa 24.12.2016 sa vodič predmetného vozidla p. L., O.. XXXX, B. U. plne nevenoval riadeniu a na ul. Herbenova v Prahe, Česká republika a narazil do za ním stojaceho vozidla zn. U.-V. F. W..Č.. XAZXXXX (ďalej aj len ako „Poškodené vozidlo“), čím došlo k jeho poškodeniu. Nárok na náhradu vzniknutej škody si poškodený uplatnil u likvidačného zástupcu žalobcu v Českej republike. Poskytnuté plnenie predstavovalo sumu 2 768,08 Eur. Nakoľko bol žalovaný v čase poisťnej udalosti (24.12.2016) v omeškani s platením poisťného, žalobca si v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o PZP uplatnil voči nemu nárok na náhradu poisťného plnenia žalobou. Odštepny závod nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, avšak žalobca v žalobe uviedol obchodné meno žalobcu zapísané Obchodnom registri, jej IČO a sídlo a označenie organizačnej zložky je len vysvetlenie toho, že sa spor týka odštepného závodu. Uviedol ďalej, že jednou z príloh žaloby bolo aj poverenie p. L.. X. M. na zastupovanie žalobcu pred súdmi a predmetné poverenie bolo podpísané predsedom predstavenstva žalobcu a ďalším členom predstavenstva, čím bola splnená podmienka konania za spoločnosť v zmysle Obchodného registra (pozn. súdu- takéto poverenie nebolo prílohou žaloby). Uviedol ďalej, že poisťná udalosť sa nestala 29.08.2016, ale 24.12.2016, čo potvrdzuje aj správa o nehode vyplnená a podpísaná účastníkmi nehody. Faktúra bola vystavená na pani P. z dôvodu, že je vlastníčkou poškodeného vozidla. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, právo poisťovateľa na náhradu poisťného plnenia sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poisťného plnenia v zmysle § 12 ods. 4 Zákona o PZP a teda žalobca si svoj nárok uplatnil včas. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o neprimeranosti regresného nároku - vzhľadom na to, že poisťné bolo dodatočne zaplatené - žalobca uviedol, že Zákon o PZP neurčuje výšku ani výpočet regresnej pohľadávky. Vzhľadom na uvedené žalobca zotrval na celom v žalobe uplatnenom nároku.

5. K replike boli priložené listinné dôkazy: Technický preukaz Poškodeného vozidla a poverenie žalobcu U.. T. E. zo dňa 01.10.2019.

6. V duplikate doručenej súdu dňa 13.05.2020 žalovaný zotrval na svojej predošlej argumentácii. Ďalej uviedol, že predchodca žalobcu resp. žalobca si nespĺnili voči nemu notifikačnú povinnosť. Žalobca mal za účelom zistenia rozsahu poistného plnenia povinnosť vykonať šetrenie podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP. Žalobca si uplatňuje po viac ako 3 rokoch nárok na sumu 2 768,08 Eur od žalovaného, o čom žalovaný vzniesol námietku premlčania. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a zaviazať žalobcu na náhradu trov konania.

7. V podaní doručenom súdu dňa 10.06.2020 žalobca i.a. uviedol, že predmetom prevodu bola celá pobočka poisťovne z iného členského štátu v SR v súlade s § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka a s ust. § 80 ods. 4 zákona č. 8/2008 Z.z. zákona o poisťovníctve v znení účinnom k 31.12.2014. Účinnosťou zmluvy došlo k prevodu všetkých práv a záväzkov týkajúcich sa organizačnej zložky vrátane celého poistného kmeňa, pričom uvedené zákonné ustanovenia nevyžadovali, aby boli v zmluve detailne špecifikované všetky prevádzané záväzky, pretože ich prevod ustanovuje samotný zákon. Žalobca ďalej uviedol, že notifikačná povinnosť voči žalovanému bola zo strany žalobcu splnená - každý klient bol informovaný o tom, že maďarský orgán dohľadu nad finančným trhom schválil 17.12.2014 prevod poistného kmeňa a tomuto rozhodnutiu predchádzalo súhlasné stanovisko NBS. Prevod poistného kmeňa sa potom uskutočnil 31.12.2014, o čom bol taktiež každý klient informovaný - každý klient bol zrozumiteľne informovaný, že žalobca od 31.12.2014 ako preberajúca poisťovňa vstúpila do všetkých práv a záväzkov odovzdávajúcej poisťovne, vyplývajúcich z platnej poistnej zmluvy. Predmetné oznámenia boli klientom zasielané hromadne a to na adresy evidované v systéme predchodcu žalobcu, ako obyčajné zásielky. Pokiaľ ide o regresný nárok žalobcu, dodatočné zaplatenie omeškaného poistného nemá vplyv na nárok poisťovateľa. Pokiaľ žalovaný namietal nevykonanie šetrenia, po nahlásení poistnej udalosti likvidačný zástupca žalobcu vykonal šetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie a na základe výsledkov šetrenia bola výška poistného plnenia stanovená na 2 768,08 Eur.

8. Na (prvom) pojednávaní dňa 24.06.2020 strany sporu zotrvali na svojej argumentácii.

8.1 Žalobca uviedol, že v žalobe uviedol odštepny závod len na upresnenie toho, čo sa vec týka a žalobcom je Generali Poisťovňa a.s.. Na otázky súdu uviedol, že sa nevie vyjadriť, prečo bolo do spisu predložené poverenie zamestnankyni U.. T. E., keď v žalobe je uvedená a podpísaná L.. X. M.Á. ako osoba konajúca za žalobcu. Ďalej uviedol, že momentálne nedisponuje návrhom poistnej zmluvy, ani Všeobecnými poistnými podmienkami. Pokiaľ ide o dátum 29.08.2019, uvedený v likvidačnej správe ako dátum nehody, uviedol, že zrejme ide o zrejmu chybu v písaní. Na otázku prečo žalobca žiada celú sumu náhrady, uviedol, že mu to ust. § 12 zákona o PZP umožňuje.

8.2 Žalovaný opätovne namietol nespĺnenie notifikačnej povinnosti žalobcu s tým, že žalobca o tom nepredložil dôkazy a taktiež namietol nespĺnenie povinnosti žalobcu šetriť v zmysle § 11 ods. 6 Zákona o PZP. Pre prípad, že by súd nárok považoval za dôvodný, žiadal, aby bol nárok krátený. Na otázky súdu žalovaný uviedol, že nenamietá, že by bola škoda spôsobená dňa 24.12.2016 - uviedol, že škodu spôsobil jeho syn, ktorý mu volal, že v Prahe „nacúval“ do Mercedesu. Žalovaný predtým vozidlo odovzdal synovi aj s poisťkami a teda sa mohlo stať, že syn poisťku zabudol zaplatiť. Nevedel však, či 17.12 bol skutočný termín splatnosti jednotlivých poistení, a či teda v čase nehody 24.12.2016 bol v omeškaní so zaplatením poistného. Pokiaľ ide o samotný spôsob uzatvorenia zmluvy, uzatvárala sa v roku 2013, kedy bola jeho manželka na pobočke žalobcu, resp. jeho predchodcu.

8.3 Súd oboznámil strany sporu s predbežným právnym posúdením. Nakoľko zo strany žalobcu neboli predložené všetky potrebné listinné dôkazy, súd pojednávanie odročil a uložil žalobcovi povinnosť predložiť návrh poistnej zmluvy, Všeobecné poistné podmienky, poverenie žalobcu L.. X. M. na podanie žaloby a predloženie dôkazu o tom, že si žalobca, resp. predchodca žalobcu splnil notifikačnú povinnosť voči žalovanému, ako aj čitateľné znenie Zápisu o nehode. Žalovanému súd súčasne uložil povinnosť uviesť a preukázať osobné, majetkové a zárobkové pomery.

9. V podaní doručenom súdu dňa 16.07.2020 žalovaný navrhol vykonať dokazovanie výsluchom jeho syna U. L. a výsluchom likvidátora poistnej udalosti. Súčasne predložil listinné dôkazy: Rozhodnutie sociálnej poisťovne číslo: XXX XXX XXXX X o výške priznaného starobného dôchodku vo výške 749,70 Eur mesačne; výpis z katastra nehnuteľností pre okres M., obec B. U., kat. úz. M. U., č. LV XXX; výpis z katastra nehnuteľností pre D. M., obec B. U., kat. úz. D. U., výpis z LV č. XXX; čiastočný výpis z listu vlastníctva z katastra nehnuteľností č. XXX pre D. M., okres M., obec B. U., kat.úz. D. U. a lekárske nálezy žalovaného.

10. Žalovaný v podaní doručenom súdu dna 24.07.2020 uviedol, že na výsluchu likvidátora poisťnej udalosti už netrvá - žiadal ale o predloženie celej likvidačnej správy o škodovej udalosti, vrátane fotodokumentácie.

11. V podaní doručenom súdu dňa 27.07.2020 žalobca uviedol, že nesúhlasí s predbežným právnym posúdením súdu, v zmysle ktorého sa v danej veci jedná o spotrebiteľský vzťah, nakoľko nejde o plnenie z uzavretej zmluvy, ale o osobitný záväzok žalovaného v zmysle § 12 ods. 1 Zákona o PZP a teda nárok žalobcu nevznikol zo zmluvy, ale zo zákona. Poukázal pritom na ust. § 290 Civilného sporového poriadku a na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/186/2019. Uviedol ďalej, že návrh na uzatvorenie zmluvy bol doručený „on-line“ a následne bola žalovanému doručená poisťka ako Potvrdenie o prijatí návrhu a uzatvorení zmluvy. Žalovaný existenciu poisťného vzťahu nespochybňoval a naopak, platil dojednané poisťné až do 13.04.2018, kedy poisťenie zaniklo, o čom svedčí samotný inkasný účet. Aj v samotnom zázname o dopravnej nehode, vyplnenom poisťným, sa nachádza údaj o žalobcovi (Generali Poisťovňa a.s.) ako poisťovateľovi, ako aj číslo poisťenia XXXXXXXXXXXX. Existenciu poisťného vzťahu žalovaný nenamietal ani vtedy, keď žalobca za neho nahradil ním spôsobenú škodu poškodenému. Tvrdenie žalovaného, že nebola voči nemu splnená notifikačná povinnosť je tak účelové. O tom, kto je poisťovateľ mal žalovaný vedomosť aj z bielej a zelenej karty - údaje z nich použil žalovaný po dopravnej nehode a taktiež tieto údaje použil žalovaný aj v žiadosti zo dňa 26.04.2018 o zrušenie poisťnej zmluvy. Súčasne s podaním predložil žalobca listinné dôkazy: Poverenie žalobcu L.. X. M. zo dňa 05.03.2018; Potvrdenie o poisťení zodpovednosti vozidla od 17.12.2015 do 16.12.2016; Genertel - informačná brožúra k PZP (s obsahom Všeobecné poisťné podmienky pre PZP, poisťné podmienky pre produkt minihavarijné poisťenie, druh poisťenia havarijné poisťenie, osobitné poisťné podmienky poisťenia asistenčných služieb a podmienky uzatvorenia poisťnej zmluvy, informácie pre klienta ako postupovať pri poisťnej udalosti a asistenčné služby Genertel, poisťné podmienky) a žiadosť žalovaného adresovanú žalobcovi o zrušenie poisťnej zmluvy zo dňa 16.04.2018;

12. V podaní doručenom súdu dňa 12.08.2020 žalovaný uviedol, že sa s názorom žalobcu, že v danej veci nejde o spotrebiteľský vzťah, nestotožňuje. Uviedol, že samotný charakter spotrebiteľského vzťahu je upravený aj vo Všeobecných poisťných podmienkach a predložené VPP žalobcom sú tak neúplné, pričom žalovaný našiel podmienky zverejnené na stránke „genertel.sk“, kde je osobitne upravená sekcia-Infomácie pre klienta spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy na diaľku. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu ohľadom notifikačnej povinnosti, uviedol, že je povinnosťou žalobcu ako poisťovateľa takéto informácie poisťníkovi oznámiť, nakoľko dochádza k zmene subjektu, s ktorými je zmluva uzatvorená. Žalovaný ďalej poukázal na čl. XII ods. 1 Všeobecných poisťných podmienok, podľa ktorého má poisťovateľ proti poisťníkovi nárok na náhradu poisťného plnenia alebo jeho časti. Zdôraznil, že žalovaný si povinnosť platiť poisťné plnil pravidelne po celú dobu poisťenia a oneskorenie nastalo len v posledný rok, kedy bolo vozidlo prenechané synovi žalovaného. Žalovaný spochybnil aj výšku škody na Poškodenom vozidle, nakoľko nie je možné, aby malé vozidlo Citroen Saxo spôsobilo pri cúvaní takú škodu, akú si uplatnil poškodený.

13. V podaní doručenom súdu dňa 28.08.2020 žalobca uviedol, že po ukončení šetrenia predmetnej poisťnej udalosti bola dodatočne preverená následná sťažnosť žalovaného, týkajúca sa možného (ďalšieho) poškodenia vozidla, nesúvisiaceho s nehodou dňa 24.12.2016. Likvidačný zástupca žalobcu udalosť preveril a zistil, že Polícia ČR ani Česká kancelária poisťovateľov nevidujú žiadnu ďalšiu dopravnú nehodu. Rovnako negatívne stanovisko bolo aj od poškodenej. Za nepreukazný považoval žalobca aj navrhovaný výsluch U. L.R., nakoľko všetky skutočnosti vyplývajú z už predložených dokladov. Žalobca ďalej uviedol, že splatnosť poisťného bola vždy k 17.12 a žalovaný v týchto termínoch aj poisťné platil, s výnimkou poisťného splatného 17.12.2016, ktoré uhradil až 27.12.2016. K podaniu žalobca priložil listinné dôkazy: fotodokumentácia z obhliadku Poškodeného vozidla; Zápis o poškodení motorového vozidla; faktúru za prenájom vozidla vo výške 8 015,00 Eur; Posudok/kalkulace č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.03.2017; Prehlásenie poškodeného k uplatnenému nároku na náhradu škody - poisťenie zodpovednosti z prevádzky vozidla zo dňa 08.02.2017; Oznámenie o registrácii škodovej udalosti; emailová komunikácia medzi pani G. L. a zamestnankyňou Generali zo dňa 30.01.2017; Oznámenie škody z poisťenia zodpovednosti zo dňa 30.01.2017.

14. V podaní doručenom súdu dňa 21.09.2020 žalovaný uviedol, že nevie zabezpečiť účasť navrhovaného svedka U. L., vzhľadom na situáciu spojenú s COVID 19 a navrhol odročiť pojednávanie až na vtedy, keď bude možné cestovať medzi ČR a SR bez akýchkoľvek zdravotných rizík.

15. Na (druhom) pojednávaní dňa 25.09.2020 žalovaný namietol, že žalobca predložil poisťné podmienky len v skrátenej verzii. Zotrvával na výsluchu svojho syna - U. L., ktorý sa mal vyjadriť k akému poškodeniu došlo a potom to bude žalovaný porovnávať s faktúrou, nakoľko na Poškodenom vozidle boli vykonané opravy, ktoré nesúviseli so škodovou udalosťou. Z fotodokumentácie vyplýva, že bol poškodený držiak ŠPZ, bol prasknutý predný nárazník a ochranná mriežka chladiča. Z faktúry za opravu vyplýva, že si poškodený dal opraviť aj svetlomety a je tam uvedené aj umývanie vozidla a podobne. Uviedol ďalej, že poisťná udalosť sa začala šetriť až 23 dní od nehody. Najskôr bolo žalovanému doručené vyrozumienie o likvidácii poisťnej udalosti, kde bola len výška sumy. Potom, ako bol žalovaný vyzvaný na náhradu poskytnutého poisťného plnenia, žalovaný vyzval žalobcu na doplnenie niektorých údajov, ktoré mu neboli poskytnuté. Následne bol žalovaný dvakrát predžalobne vyzývaný na úhradu - keďže mu však neboli poskytnuté informácie, ktoré žiadal, poisťné plnenie neuhradil a následne žalobca podal žalobu. Žalovaný ďalej uviedol, že nenamietala uzatvorenie a platnosť samotnej Poisťnej zmluvy. Pokiaľ si však žalobca uplatňuje nejaký nárok, musí to podložiť listinnými dôkazmi a to vo vzťahu k tomu, že tvrdí, že žalovaný bol v omeškaní, nakoľko nezaplatil splatné poisťné k 17.12. V potvrdení o poisťke je uvedená splatnosť len prvého poisťného k 17. decembru, pričom nevyplýva z nej splatnosť ďalších poisťných, aj keď splatnosť bola dohodnutá na obdobie 1 roka.

15.1 Na otázku súdu, či žalobca disponuje návrhom poisťnej zmluvy, žalobca uviedol, že ide o dokumentáciu, ktorú mal k dispozícii predchodca žalobcu (ide o obdobie roku 2013) a je ťažké takéto dokumenty vyhľadať, čiže momentálne takýmito dokumentmi nedisponuje. Avšak zo samotného správania žalovaného je zrejmé, že tento sa riadil splatnosťou k 17.12. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca vykonal neskoro likvidáciu poisťnej udalosti, žalobca uviedol, že syn samotného žalovaného neskoro oznámil nehodu - až 13. januára nasledujúceho roku, hoci nehoda sa stala 24.12. predchádzajúceho roka. Až na výzvu žalobcu oznámil syn žalovaného písomne nehodu dňa 30.01.2017. Pokiaľ ide o návrh na výsluch syna žalovaného, tento nie je odborník. Z listinných dôkazov jasne vyplýva, čo bolo predmetom opráv poškodeného vozidla. Žalobca „dotazoval“ príslušné orgány, vrátane polície v ČR, či v súvislosti s vozidlom poškodeného bola evidovaná ešte aj nejaká iná dopravná nehoda, a to s výsledkom negatívnym. Je verejne známe - vzhľadom na typ a značku Poškodeného vozidla, že aj škoda musí byť vysoká.

15.2 Žalovaný žiadal, aby žalobca konkretizoval, z čoho konkrétne pozostáva uplatnený nárok a to s ohľadom na prepočet konverzným kurzom - z tohto dôvodu súd pojednávanie odročil.

16. V podaní doručenom súdu dňa 29.10.2020 žalobca uviedol, že uplatnená regresná pohľadávka v sume 2 768,08 Eur pozostáva (a) zo sumy poskytnutej žalobcom poškodenej za opravu Poškodeného vozidla vo výške 66 153 CZK (2 498,95 Eur) a (b) zo sumy za prenájom náhradného vozidla poškodenou po dobu opravy Poškodeného vozidla vo výške 8 015 CZK (299,13 Eur). Príslušný likvidátor po preverení poškodenia vozidla, fotodokumentácie a faktúr vykonal kontrolu výpočtu, nakoľko je v prvom rade v záujme poisťovateľa, aby bola preverená správnosť nároku, uplatneného voči nemu - bolo by v rozpore s účelom vykonávanej činnosti každého poisťovateľa uhrádzať vyššie sumy, ako je skutočná škoda. Zo zápisu o ohliadke z 16.01.2017 vyplýva, že na vozidle boli i.a. zadokumentované poškodenia oboch svetlometrov, u ktorých ohliadajúci technik konštatoval nutnosť ich výmeny, čo poznačil riadne aj v zápise. Poškodenie svetlometrov vyplýva aj z fotodokumentácie.

17. Na (tretom) pojednávaní dňa 18.12.2020 obe sporové strany uviedli, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

17.1 V záverečnej reči žalobca uviedol, že má voči žalovanému zákonný nárok v zmysle § 12 ods.1 písm. f/ Zákona č. 381/2001 Z.z., kedy žalobca preukázal v konaní, že nahradil škodu poškodenému a rovnako tak, že žalovaný bol v omeškaní s platením poisťného v zmysle uzavretej Poisťnej zmluvy. Existencia poisťného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným už nie je sporná. Žalovaný síce namietal deň splatnosti poisťného a tvrdil, že bola zrejماً len splatnosť prvého poisťného k 17.12.2013 - v tomto smere žalobca poukázal na článok 6.3 Všeobecných poisťných podmienok, podľa ktorého poisťným obdobím je 1 rok a následne v zmysle § 796 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že bežné poisťné je splatné vždy prvého dňa poisťného obdobia, teda je zrejماً, že splatnosť poisťného v danom prípade nastala vždy k 17.12. príslušného kalendárneho roku na ďalšie poisťné obdobie a o tejto vedomosti svedčí napokon aj Inkasný prehľad žalovaným uhrádzaných poisťných. Vo vzťahu k výške uplatneného

nároku žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by spochybňovali výšku vyplateného poistného plnenia poškodenej. Žalobca na preukázanie výšky uplatneného nároku predložil faktúry za opravu motorového vozidla a za prenájom náhradného vozidla po dobu nemožnosti užívania Poškodeného vozidla, ďalej tiež zápis z ohliadky Poškodeného vozidla technikom, ktorý zaznamenal rozsah poškodenia motorového vozidla. Rozsah opráv a vyúčtované práce a materiál autoservisu v tejto súvislosti zodpovedajú rozsahu zadokumentovaného poškodenia nielen v zmysle zápisu o poškodení motorového vozidla, aj v zmysle fotodokumentácie po nahlásení škody. Ak teda mal žalovaný pochybnosti o rozsahu poškodení a prípadnej jeho technickej neprijateľnosti ako dôsledku škodovej udalosti, ktorej bol účastníkom, bolo jeho povinnosť tieto svoje odlišné tvrdenia preukázať, čo však neurobil a jeho tvrdenia ostali len v rovine subjektívnych a neodborných hodnotení. V prejednávanej veci je uplatnený regresný nárok v zmysle § 12 ods.1 písm. f/ Zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktorý je odlišný od nároku na náhradu škody, pričom ani Zákon o povinnom zmluvnom poistení, ani iný právny predpis zníženie takéhoto nároku neumožňuje a takéto zníženie nároku nemôže byť vykonané ani cestou moderačného oprávnenia v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade uplatneným nárokom nie je nárok na náhradu škody. Žalobca v tomto smere poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/265/2010 a na rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 25Co/24/2018. Napriek tomu, vo vzťahu k prípadnej úvahe o primeranosti výšky požadovaného plnenia, nebolo preukázané, že by išlo o sumu vo výške, ktorá je pre žalovaného likvidačná a ktorú by žalovaný nemohol vrátiť napríklad aj v splátkach, o ktorých je oprávnený súd rozhodnúť. Zároveň nejde o sumu, ktorá by bola predmetom ďalšieho prípadného zvyšovania v budúcnosti, ako tomu býva v prípade napríklad výplaty pravidelných náhrad sociálnych dávok poškodení a ktorá okolnosť by mohla spôsobiť prípadné likvidačné následky pre poisteného v budúcnosti. V zmysle ustanovenia § 12 Zákona o PZP je zdôraznený určitý okruh povinností poisteného, ktoré sú svojou povahou najzávažnejšie a prostredníctvom aj v ňom formulovanej „sankcie“ vo forme regresnej náhrady má vplývať na poistených, aby ich plnenie nebrali na ľahkú váhu. V tomto smere teda musí mať regresná náhrada v prípade porušenia povinnosti, predovšetkým výchovný, resp. odstrašujúci vplyv na to, aby nedochádzalo zo strany poistených k bagatelizovaniu týchto povinností. Žalovaný má pravidelný mesačný príjem, tak ako sám uvádza, vo výške 749,70 Eur, čo v podstate zodpovedá priemernej čistej mzde hospodárstva SR, rovnako má ďalší nehnuteľný majetok a preto má žalobca za to, že nie je možné prijať ten záver, že suma, ktorá bola uplatnená v konaní voči žalovanému, je vo výške, ktorá by bola pre neho likvidačná.

17.2 V záverečnej reči žalovaný uviedol, že v konaní bolo nesporne preukázané, že žalovaný, ktorý je veku 67 rokov a je starobným dôchodcom, je, resp. bol vlastníkom motorového vozidla Citroën Saxo, ktoré používal jeho syn a na území ČR došlo k škodovej udalosti, kde bola škoda likvidovaná českou pobočkou Generali. Na parkovisku došlo k stretu OMV žalovaného s motorovým vozidlom zn. Mercedes, pričom OMV žalovaného nebolo poškodené, ale Mercedes bol tak poškodený, že náklady na opravu prevýšili dosť značnú čiastku a ešte dokonca si účtovali za zapožičanie náhradného motorového vozidla. Poistná udalosť bola do určitej miery fingovaná, čo vyplýva nie z odborného hľadiska, ale z logického hľadiska, pretože ak by OMV žalovaného narazil do osobného motorového vozidla zn. Mercedes, musela byť na OMV žalovaného totálna škoda. Na parkovisku nie je možné pri rýchlosti 10-20 km poškodiť takto motorové vozidlo. Je však vecou poisťovne, akým spôsobom likvidovala túto poistnú udalosť a všetko by bolo v poriadku, keby žalovaný nemeškal s platením poisteného niekoľko dní. Tých niekoľko dní omeškania spôsobilo to, že žalobca si uplatnil regresnú náhradu. V konaní žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu, namietali výšku škody a aj to, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, ako aj že ide o konanie v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 12 ods. 1 Zákona o PZP je uvedené, že poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia, alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil - žalobca mal preukázať, že táto škoda bola zaplatená vlastníkovi motorového vozidla zn. Mercedes a v spise je uvedená iba faktúra, ale nie je tam žiadny doklad (napr. pokladničný alebo potvrdenie o bankovom prevode). Pokiaľ teda takýto dôkaz v spise neexistuje, nárok je predčasne uplatnený, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že takúto sumu zaplatil vlastníkovi Poškodeného vozidla (zn. Mercedes).

18. Podľa čl. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

19. Podľa čl. 6 ods. 2 CSP, súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

20. Podľa § 133 ods. 2 CSP, právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené.

21. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

23. Podľa § 153 ods. 1 CSP (sudcovská koncentrácia konania), strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

24. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

25. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

26. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

27. Podľa § 296 CSP, spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

28. Podľa § 291 ods. 3 CSP, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom, ustanovenie § 296 sa nepoužije.

29. Podľa § 295, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

30. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 54 ods. 2 Obč. Z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. Z., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa § 517 ods. 2 Obč. Z., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť

poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Nariadenie vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o PZP“), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

38. Podľa § 4 ods. 4 Zákon o PZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

39. Podľa § 10 ods. 1 písm. b) Zákon o PZP, poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 30 dní po jej vzniku, ak vznikla mimo územia Slovenskej republiky.

40. Podľa § 11 ods. 6 Zákon o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

41. Podľa § 12 ods. 1 Zákona o PZP (nárok poisťovateľa na náhradu poistného plnenia), poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak

a) spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky,

b) viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia alebo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlo uloženého súdom alebo iným príslušným orgánom,

c) spôsobil škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedel, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou,

d) vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu,

e) porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou,

f) v čase, keď nastala poistná udalosť, bol v omeškaní s platením poistného,

g) spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4,

h) sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky.

42. Podľa § 12 ods. 4 Zákona o PZP, právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia.

43. Podľa § 15 ods. 1 ZoPZP (priamy nárok poškodeného), náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

44. V zmysle § 24 ods. 7 prvá veta Zákona o PZP, Slovenská kancelária poisťovateľov má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

45. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, tak ako sú tieto uvedené v bodoch 2,5,9,11 a 13 odôvodnenia tohto rozsudku. Súd vykonal všetky stranami navrhované dôkazy, s výnimkou výsluchu syna žalovaného - U. L.. Účasť predmetného svedka mal na pojednávaní zabezpečiť žalovaný. Pred (druhým) pojednávaním však žalovaný uviedol, že účasť svedka na pojednávaní, vzhľadom na pobyt svedka v ČR a na situáciu spojenú s COVID 19 nevie zabezpečiť a žiadal odročiť pojednávanie až na termín, kedy bude možné cestovať medzi ČR a SR bez akýchkoľvek zdravotných rizík. Súd tento návrh na dokazovanie zamietol, nakoľko situácia spojená s COVID 19 môže pretrvávať ešte mnoho mesiacov až rokov. Navyše, pokiaľ ide o osobu svedka - tento síce spôsobil predmetnú dopravnú nehodu, avšak súd mal za to, že táto osoba nie je odborne spôsobilá vyjadrovať sa k výške škody na Poškodenom vozidle a teda ani k výške samotnej regresnej pohľadávky. Z listinných dôkazov, ktoré sú obsahom súdneho spisu, mal súd rozsah škody na Poškodenom vozidle dostatočne preukázaný, ako mal súd za preukázanú aj výšku škody vzniknutej v dôsledku prenájmu náhradného vozidla poškodeným. Z uvedených dôvodov súd predmetný návrh na dokazovanie zamietol.

46. Za nesporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to, že:

46.1 žalovaný uzatvoril dňa 17.12.2013 so spoločnosťou T. V. K., F. F. Y. H. XX-XX V., U., konajúcou prostredníctvom Genertel poisťovňa a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 36 869 511 Bratislava Poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou OMV žalovaného;

46.2 Poistná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, začiatok poistenia ako aj splatnosť prvého poistného nastal k 17.12.2013, ročné poistné bolo dohodnuté vo výške 55,70 Eur a poistným obdobím bol jeden rok;

46.3 Poistná zmluva zanikla dňa 13.04.2018;

46.4 žalovaný poistné v rokoch 2013 až 2015 riadne platil (17.12.2013, 16.12.2014 a 17.12.2015), rovnako v roku 2017 (poistné zaplatil dňa 14.12.2017) a nebol v omeškaní s platením poistného;

46.5 poistné v roku 2016 zaplatil žalovaný až dňa 27.12.2016;

46.6 syn žalovaného- U. L. spôsobil dňa 24.12.2016 v Prahe dopravnú nehodu tak, že s OMV žalovaného nacúval do vozidla zn. Mercedes, na ktorom spôsobil škodu;

46.7 o spôsobení škody pri dopravnej nehode bol účastníkmi nehody spísaný záznam;

46.8 U. L. nahlásil škodu dňa 13.01.2017 - v systéme žalobcu bola zaevidovaná škodová udalosť pod č. XXXXXXXXXXXX a písomne potom škodu nahlásil dňa 30.01.2017;

46.9 poškodené vozidlo bolo obhliadnuté dňa 16.01.2017 a poškodený si nárok na náhradu vzniknutej škody uplatnil u likvidačného zástupcu žalobcu v Českej republike;

46.10 poistné plnenie bolo dňa 02.05.2017 poukázané likvidačnému zástupcovi žalobcu a to pod variabilným symbolom čísla škodovej udalosti - XXXXXXXXXXXX ;

46.11 s poukazom na ust. § 291 ods. 3 CSP a § 153 ods. 2 CSP aj to, že žalobca škodu poškodenému vo výške žalovanej sumy uhradil.

47. Za sporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to :

47.1 či je žalobca v žalobe správne označený;

47.2 či žalobu podala osoba oprávnená konať za žalobcu;

47.3 či je žalobca aktívne vecne legitimovaný s ohľadom na prechod práv a povinností od jeho predchodcu;

47.4 či je nárok žalobcu premlčaný;

47.5 či syn žalovaného skutočne spôsobil škodu poškodenému až vo výške žalovanej sumy 2 768,08 Eur a z čoho táto suma pozostáva;

47.6 či žalobca vykonal potrebné šetrenie v zmysle Zákona o PZP;

47.7 či má žalobca regresný nárok v plnej výške poskytnutého plnenie poškodenému, alebo len v jeho časti;

47.8 či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský spor;

47.9 či bol žalovaný v čase poistnej udalosti v omeškaní s platením poistného;

47.10 či si predchodca žalobcu resp. žalobca splnili voči žalovanému notifikačnú povinnosť.

48. Pri dokazovaní a hodnotení dôkazov sa súd zamerl najmä na otázky, ktoré ostali medzi stranami sporné. V prvom rade súd konštatuje, že za nesporné medzi stranami považoval aj to, že žalobca

poškodenému poskytol poistné plnenie minimálne vo výške žalovanej sumy. Túto skutočnosť žalovaný v priebehu konania, až do okamihu prednesu záverečnej reči, nespochybnil. Až v záverečnej reči (a to až potom, ako uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a tiež potom, ako uviedol, že je nesporné, že škodovú udalosť likvidovala česká pobočka žalobcu) žalovaný uviedol, že žalobca nepredložil žiadny dôkaz o tom, že sumu 2 768,08 Eur skutočne poškodenému zaplatil - napr. pokladničný doklad alebo potvrdenie o bankovom prevode. Po záverečnej reči žalovaného pritom žalobca už nemal fakticky možnosť na predmetné skutkové tvrdenie žalovaného reagovať. Aj keď sa v danom prípade jedná o spotrebiteľský spor, na ktorý sa vo všeobecnosti ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania (§ 153 CSP) v zmysle § 296 CSP nevzťahujú, v danom prípade je žalovaný (spotrebiteľ) zastúpený advokátom a preto súd osobitne poukazuje na ust. § 291 ods. 3 CSP, podľa ktorého sa ustanovenie § 296 CSP (spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú) v danom prípade nepoužije a preto je aplikácia ustanovenia § 153 CSP o sudcovskej koncentrácii v danom prípade prípustná. Súd preto na predmetný prostriedok procesnej obrany žalovaného, použitý prvý raz až v záverečnej reči, v zmysle § 153 ods. 2 CSP a § 291 ods. 3 CSP neprihliadol, nakoľko takýto prostriedok procesnej obrany mohol žalovaný uplatniť skôr, v podstate už po doručení platobného rozkazu a žaloby. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, to, že žalobca poškodenému poskytol poistné plnenie, mal súd za preukázané aj po vykonanom dokazovaní - žalobca v žalobe uviedol, že 02.05.2017 poskytol poistné plnenie likvidačnému zástupcovi v ČR (toto tvrdenie žalovaný nepoprel) a žalobca k žalobe priložil aj listinný dôkaz (č.l. 7), z ktorého vyplýva, že dňa 02.05.2017 žalobca poukázal na účet Generali Pojišťovna a.s., Belehradská 132 120 84 Praha 2 (likvidačný zástupca žalobcu v ČR) sumu až 3 247,02 Eur (teda sumu vyššiu ako je žalovaná suma). Ako variabilný symbol predmetného bankového prevodu je pritom uvedené číslo XXXXXXXXXXX, t.z. rovnaké číslo, pod akým bola zaevidovaná škodová udalosť zo dňa 24.12.2016, ktorú spôsobil syn žalovaného. Súd tak nemal pochybnosť o tom, že poškodenému bolo poistné plnenie poskytnuté a to prostredníctvom likvidačného zástupcu žalobcu v ČR.

49. Spornou medzi stranami sporu bola aj otázka, či v danej veci ide o spotrebiteľský spor v zmysle § 290 CSP. Podľa predmetného ustanovenia je spotrebiteľským sporom spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nielen vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, ale aj súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Nebolo sporné, že Poistná zmluva je v zmysle § 52 Obč. Z. zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko ju uzavrel žalovaný ako spotrebiteľ s predchodcom žalobcu - podnikateľom pri výkone jeho podnikateľskej činnosti (poisťovníctve). Žalobca však namietal, že uplatnený nárok je regresnou pohľadávkou v zmysle § 12 ods. 1 Zákona o PZP, t.z. že vyplýva priamo zo zákona a nie zo spotrebiteľskej zmluvy a preto sa v danej veci o spotrebiteľský spor nejedná. To, že regresný nárok žalobcu vyplýva zo zákona, je tvrdenie pravdivé. Rovnako tak, ako vyplýva zo zákona (§ 517 Obč. Z.) aj nárok žalobcu (napr.) na úroky z omeškania v prípade omeškania žalovaného. Súd sa však s argumentáciou žalobcu, že sa nejedná o spotrebiteľský spor, nemohol stotožniť. Regresný nárok žalobcu v zmysle § 12 ods. 1 Zákona o PZP by totiž vôbec nevznikol, pokiaľ by Poistná zmluva, ako zmluva spotrebiteľská, nebola uzavretá. V prípade, že by medzi žalobcom a žalovaným nebol spotrebiteľský zmluvný vzťah na základe uzavretej Poistnej zmluvy, žalobca by vôbec nemal povinnosť plniť poškodenému - v danom prípade by nebol žalobca ani aktívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko aktívna legitimácia by v zmysle § 24 Zákona o PZP prislúchala Slovenskej kancelárii poisťovateľov. Súd takisto poukazuje na to, že nárok na regresné plnenie nevyplyva žalobcovi výlučne a len zo Zákona o PZP, ale tento nárok bol medzi stranami sporu osobitne upravený v čl. XII. Všeobecných poistných podmienok (č.l. 148 p.v.), ktoré upravujú práva a povinnosti zmluvných strán v zmysle samotnej Poistnej zmluvy (č.l. 5), a teda ide (tiež) o nárok žalobcu dojednaný v rámci spotrebiteľského vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Súd preto dospel k záveru, že v danom prípade ide o spor, ktorý bezprostredne súvisí s Poistnou zmluvou ako zmluvou spotrebiteľskou a teda sa jedná o spotrebiteľský spor v zmysle § 290 CSP. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 7Co/186/2019), súd konštatuje, že toto jedno rozhodnutie odvolacieho súdu nepredstavuje ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít, nie je ani pre súd rozhodujúci o tomto spore záväzná a s predmetným názorom Krajského súdu v Žiline sa súd nestotožňuje a to z dôvodov uvedených vyššie, pričom vyjadrený názor súdu prvej inštancie v danom spore nie je odklonom, tak ako ho má na mysli čl. 2 ods. 3 CSP.

50. Žalovaný namietal, že žalobca je v žalobe nesprávne označený. Žalobca oponoval, že žalobcom je spoločnosť Generali Poist'ovňa, a.s., ktorej obchodné meno uviedol v žalobe a uviedol aj IČO a sídlo tejto spoločnosti. Odštepny závod, ktorý nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, uviedol žalobca len

na vysvetlenie toho, čoho sa spor týka. Súd v uvedenom postupe žalobcu pri podaní žaloby nevidel zásadné nedostatky, nakoľko zo žaloby vyplýva správne označenie žalobcu Generali Poistovňa a.s., ktoré obchodné meno je aj takto zapísané v Obchodnom registri (č.l. 20), pričom v žalobe žalobca uviedol aj IČO a sídlo svojej spoločnosti a to v súlade so zápisom v Obchodnom registri (č.l. 20) a teda osoba žalobcu je podľa názoru súdu dostatočným spôsobom identifikovateľná, v súlade s požiadavkami uvedenými v § 133 ods. 2 CSP. Opačný výklad by podľa názoru súdu predstavoval prílišný formalizmus, nesúladný s ústavnými princípmi. Uvedenie odštepného závodu popri uvedení samotného obchodného mena, tak ako je zapísané v Obchodnom registri, ako aj popri uvedení sídla a IČO právnickej osoby, tak ako sú tieto údaje zapísané v Obchodnom registri, nie je dôvodom na zastavenie konania (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.04.2014, sp. zn. 7 Cdo/72/2013).

51. Žalovaný ďalej namietal, že nie je zrejmé, či žalobu podala oprávnená osoba. Žalobu za žalobcu podpísala L.. X. M., ktorá podľa znenia žaloby mala byť na to poverená a ktoré poverenie malo tvoriť prílohu žaloby. K žalobe však takéto poverenie priložené nebolo. Na výzvu súdu žalobca predmetné poverenie L.. X. M. predložil (č.l.142). Z obsahu tohto poverenia, udeleného dňa 05.03.2018 vyplýva, že poverenie udellili dvaja členovia predstavenstva (v súlade so spôsobom konania zapísaným v Obchodnom registri) a L.. X. M.Á. bola poverená, aby v plnom rozsahu zastupovala žalobcu na konanie pred súdmi, vrátane podávania žalôb (návrhov). Vzhľadom na uvedené mal súd za to, že žalobu podala osoba oprávnená konať za žalobcu.

52. Žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a to s ohľadom na prechod práv a povinností od jeho predchodcu a tiež namietal, že predchodca žalobcu resp. žalobca si nespĺnili voči žalovanému notifikačnú povinnosť. Súd konštatuje, že žalobca sa následne s predmetnými námietkami žalovaného dostatočným spôsobom vysporiadal. Žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu - T. V. K., F. F. Y. H. XX-XX V., U.Ď., konajúci prostredníctvom Genertel poisťovňa a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 36 869 511 Bratislava prijal na základe Poistnej zmluvy uzatvorenej so žalovaným do povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou OMV žalovaného, so začiatkom poistenia 17.12.2013. Dňa 23.12.2014 uzavrel T. V. K., F. F. Y. H. XX-XX V., U.R. ako predávajúci so žalobcom ako kupujúcim Zmluvu o predaji časti podniku, v zmysle ktorej sa za časť podniku považuje organizačná zložka predávajúceho Genertel poisťovňa a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu, IČO: 36 869 511 Bratislava - na základe predmetnej zmluvy došlo k prevodu všetkých práv a povinností, týkajúcich sa predmetnej organizačnej zložky na žalobcu. Informácie týkajúce sa uzavretia Zmluvy o predaji časti podniku vyplývajú aj z úplného výpisu z Obchodného registra. Predmetom prevodu bola teda celá pobočka poisťovne z iného členského štátu v SR v súlade s § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka a s ust. § 80 ods. 4 zákona č. 8/2008 Z.z. zákona o poisťovníctve v znení účinnom k 31.12.2014. Účinnosťou zmluvy došlo k prevodu všetkých práv a záväzkov týkajúcich sa organizačnej zložky vrátane celého poistného kmeňa, pričom uvedené zákonné ustanovenia nevyžadovali, aby boli v zmluve detailne špecifikované všetky prevádzané záväzky, pretože ich prevod ustanovuje samotný zákon. To, že bola splnená notifikačná povinnosť voči žalovanému (podľa žalobcu boli predmetné oznámenia klientom zasielané hromadne a to na adresy evidované v systéme predchodcu žalobcu, ako obyčajné zásielky) vyplýva napr. z toho, že žalovaný hradil poistné na bankový účet žalobcu ako nástupcu jeho predchodcu v rokoch 2015, 2016 i 2017, ďalej z toho, že údaje žalobcu sú uvedené aj v zápise o dopravnej nehode a tiež tieto údaje vyplývali aj z bielej a zelenej karty (potvrdenia o poistení) a v neposlednom rade vyplývali aj z verejne prístupného Obchodného registra. Vzhľadom na uvedené preto súd tieto námietky žalovaného nepovažoval za dôvodné.

53. Žalovaný ďalej vzniesol námietku premlčania. Podľa § 12 ods. 4 Zákona o PZP sa právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia. Tak, ako už súd skôr uviedol (bod 48 odôvodnenia tohto rozsudku), z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca poistné plnenie poškodenému poskytol dňa 02.05.2017 (č.l. 7). Žaloba bola podaná na súde dňa 23.12.2019, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej lehoty uvedenej v § 12 ods. 4 Zákona o PZP. Námietka premlčania vznesená žalovaným tak nie je dôvodná.

54. Žalovaný taktiež namietal, že žalobca nepreukázal, že syn žalovaného spôsobil škodu až vo výške 2 768,08 Eur a tiež nepreukázal, z čoho uplatnená suma pozostáva. Z listinného dôkazu - Záznam o dopravnej nehode z 24.12.2016 (č.l. 6) vyplýva, že pri nehode dňa 24.12.2016 bola na Poškodenom vozidle poškodená ŠPZ a držiak, praskol predný nárazník a bola poškodená ochranná maska chladiča. Z listinných dôkazov na č.l. 218-220 vyplýva, že poškodená v Prehlásení poškodeného

zo dňa 08.02.2017 uviedla, že došlo k poškodeniu ŠPZ, držiaku, predného nárazníka a ochrannej masky chladiča. Rovnaké poškodenia uviedol aj syn žalovaného v Oznámení škody z poistenia zodpovednosti zo dňa 30.01.2017 (č.l. 236 - 237). Z Faktúry daňový doklad, č. dokladu: G. XXXXXX (č.l. 8 a 9) vyplýva, že poškodenému (p. P.) bola spoločnosťou Servis AUTO OPAT s.r.o. fakturovaná suma 66 153 CZK za dodaný tovar a práce, podrobne uvedené vo faktúre. V zmysle listinného dôkazu - Zápis o poškodení motorového vozidla zo dňa 16.01.2017 (č.l. 205) vyplýva, že bolo potrebné na Poškodenom vozidle vymeniť lištu prednej masky; výstuž predného nárazníka, prednú masku, prednú kapotu, ľavý a pravý predný svetlomet. Rozsah poškodenia (vrátane poškodených svetlometov) Poškodeného vozidla taktiež vyplýva z listinného dôkazu Posudok/kalkulace č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 15.03.2017 (č.l. 210-211) a tiež z fotodokumentácie z obhliadky Poškodeného vozidla zo dňa 16.01.2017 (182 - 204 a 221 - 233). Z listinných dôkazov na č.l. 206 až 208 vyplýva, že poškodený si musel počas doby opravy prenajať náhradné vozidlo, za čo musel zaplatiť sumu 8 015 CZK. Z Likvidačnej správy, zápis o poškodení a výpočet plnenia zo dňa 20.04.2017 (č.l.11), vyplýva, že celková škoda predstavuje 86 085 CZK (3 212,85 Eur), z toho na plnenie poškodenému je uvedená suma 2 768,08 Eur (ďalšia suma 415,21 Eur predstavuje poplatok za spracovanie a ostatné poplatky sumu 29,56 Eur). Obrana žalovaného v tejto súvislosti spočívala najmä v tom, že predmetom fakturácie poškodenej mali byť aj svetlomety, ktoré ale neboli uvedené v zápise o dopravnej nehode. Zo zápisu o obhliadke z 16.01.2017 vyplýva, že na vozidle boli i.a. zadokumentované poškodenia oboch svetlometov, u ktorých ohliadajúci technik konštatoval nutnosť ich výmeny, čo poznačil riadne aj v zápise. Poškodenie svetlometov vyplýva aj z fotodokumentácie. Po vykonanom dokazovaní tak dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že syn žalovaného - U. L. dňa 24.12.2016 nacúval s OMV žalovaného do vozidla poškodeného zn. Mercedes a spôsobil na ňom škodu vo výške ceny opráv (dodaného tovaru a prác v sume 66 153 CZK). Navyše, počas opravy Poškodeného vozidla vznikla poškodenému škoda vo výške 8 015 CZK - ceny nájmu náhradného vozidla, ktorý nutne potreboval počas opravy svojho Poškodeného vozidla. Obdobne tak to vyplýva z listinného dôkazu na č.l. 10. Celková výška spôsobenej škody tak predstavovala sumu 74 168 CZK, čo po prepočítaní konverzným kurzom predstavuje sumu 2 768,08 Eur, ktorú žalobca dňa 02.05.2017 poskytol na výplatu poistného plnenia poškodenému a túto sumu si aj žalobca v tomto spore uplatnil. Námitka žalovaného, že nebolo preukázané, že jeho syn spôsobil škodu až vo výške žalovanej sumy, a nebolo preukázané ani z čoho uplatnená suma pozostáva, je tak nedôvodná.

55. Žalovaný ďalej namietal, že žalobca nevykonal potrebné šetrenie v zmysle Zákona o PZP. Z listinného dôkazu na č.l. 234 - Oznámenie žalobcu adresované žalovanému zo dňa 24.01.2017 vyplýva, že škodová udalosť bola žalobcom zaregistrovaná. Nebolo však sporné, že žalovaný telefonicky nahlásil poistnú udalosť 13.01.2017. Z priloženej fotodokumentácie a zo Zápisu o poškodení motorového vozidla (č.l. 205) vyplýva, že žalobca prostredníctvom svojho likvidačného zástupcu v ČR šetril škodovú udalosť už dňa 16.01.2017 - napriek tomu že žalovaný škodovú udalosť v zmysle § 10 ods. 1 písm. b) Zákona o PZP písomne nahlásil až 30.01.2017 (č.l. 236). Z Likvidačnej správy (č.l. 11) vyplýva, že šetrenie bolo ukončené dňa 24.04.2017, teda v súlade s lehotou 3 mesiace (od nahlásenia) na šetrenie podľa § 11 ods. 6 Zákona o PZP a poistné plnenie bolo poškodenému poskytnuté dňa 02.05.2017, teda v lehote 15 dní podľa § 11 ods. 7 Zákona o PZP. Predmetná námitka žalovaného bola preto taktiež nedôvodná.

56. Sporným medzi stranami bolo tiež to, či bol žalovaný v čase poistnej udalosti (24.12.2016) v omeškaní s platením poistného. Z listinného dôkazu - Potvrdenie o uzavretí poistnej zmluvy (č.l. 5) vyplýva, že Poistná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú, pričom splatnosť prvého poistného bolo dňom začiatku poistenia, t.j. 17.12.2013. Poistným obdobím bol 1 rok - rovnako tak je uvedené v bode 6.3 Všeobecných poistných podmienok (č.l. 146 p.v.). Podľa § 796 ods. 2 Obč. Z., ak nebolo dohodnuté inak, je bežné poistné splatné prvého dňa poistného obdobia a jednorazové poistné dňom začiatku poistenia. V danom prípade z listinných dôkazov nevyplýva, že by medzi stranami sporu bola dojednaná splatnosť poistného obdobia odlišným spôsobom od ust. § 796 ods. 2 Obč. Z. Z Inkasného prehľadu úhrad poistného (č.l. 13 a 14) vyplýva, že žalovaný s výnimkou roku 2016, vždy platil poistné v lehote do 17. decembra - v roku 2013 uhradil poistné dňa 17.12.2013, v roku 2014 uhradil poistné dňa 16.12.2014, v roku 2015 uhradil poistné dňa 17.12.2015 a v roku 2017 uhradil poistné dňa 14.12.2017. Jedine v roku 2016, kedy došlo k poistnej udalosti (24.12.2016), žalovaný uhradil poistné až dňa 27.12.2016. Súd tak vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že splatnosť poistných za jednotlivé roky bola vždy do 17. decembra a v čase poistnej udalosti (24.12.2016) bol žalovaný v omeškaní 7 dní so zaplatením poistného (poistné v roku 2016 uhradil až dňa 27.12.2016).

57. Ako už súd skôr uviedol, základ nároku žalobcu na regresné plnenie od žalovaného v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o PZP považoval za daný, nakoľko (i) žalobca poškodenému poistné plnenie poskytol a (ii) v čase poistnej udalosti bol žalovaný v omeškaní so zaplatením poistného. Pre tento prípad žalovaný žiadal, aby bol nárok krátený s poukazom na znenie § 12 ods. 1 Zákona o PZP, kedy poisťovateľ môže od poistníka žiadať aj časť poskytnutého poistného plnenia. Žalobca oponoval, že regresný nárok v zmysle § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o PZP je odlišným nárokom od nároku na náhradu škody, pričom ani Zákon o PZP ani iný právny predpis zníženie takéhoto nároku neumožňuje a takéto zníženie tohto nároku nemôže byť vykonané ani cestou moderačného oprávnenia v zmysle § 450 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11Co/265/2010 a rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 25Co/24/2018. Súd však v tejto súvislosti konštatuje, že predmetné rozhodnutia krajských súdov nepredstavujú ustálenú súdnu prax najvyšších súdnych autorít a nie sú pre súd rozhodujúci o tomto spore záväzné. Oproti tomu súd poukazuje na Nález Ústavného súdu zo dňa 31.01.2019, sp. zn. IV. ÚS 377/2018-52, v zmysle ktorého regresná náhrada má plniť výchovný a nie likvidačný účel, a má zohľadniť okolnosti, za ktorých došlo k vzniku škody. Primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatené z titulu poistenia (pri zohľadnení, či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa v budúcnosti bude zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla, a tiež skúmaním osobných, zárobkových a majetkových pomerov toho, kto škodu spôsobil. Až posúdením týchto troch komponentov možno dospieť k záveru o tom, či regresná náhrada je primeraná... Je nevyhnutné aplikovať súčasne aj tretí komponent, t. j. konkrétne pomery toho, kto škodu spôsobil, lebo len tak možno dosiahnuť účel regresnej náhrady. Skúmanie pomerov toho, kto škodu spôsobil, umožní primerane určiť výšku regresnej náhrady tak, aby plnila výchovný (odstrašujúci) účinok, a vyhnúť sa tomu, aby výška regresnej náhrady nebola príliš nízka - keď nenaplní svoj účel a na druhej strane, aby nebola (ekonomicky) likvidačná. V súlade s vyššie uvedeným Nálezom Ústavného súdu SR súd vyzval žalovaného na preukázanie osobných, zárobkových a majetkových pomerov. Z vykonaného dokazovania (č.l. 120-123) potom vyplynulo, že žalovaný je starobným dôchodcom, poberajúcim starobný dôchodok vo výške 749,50 Eur, má dlhodobu závažnú zdravotnú problémy s nutnosťou užívania liekov (s tým sú spojené náklady na ich úhradu), je podielovým spoluvlastníkom (v podiele 1) chatky s pozemkom o výmere 68 m² a je podielovým spoluvlastníkom (v minoritnom podiele 1/8) pozemkov parciel registra „E“ a „C“. Majetkové a zárobkové pomery žalovaného tak podľa názoru súdu vonkoncom nie sú nadštandardné. Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že ku škode došlo neopatrnosťou pri cúvaní a teda nie úmyselným konaním a po nehode nebolo u vodiča zistené požitie alkoholu ani iných omamných látok. Žalovaný si povinnosť nahlásiť písomne poistnú udalosť v lehote 30 dní podľa § 10 ods. 1 písm. b) Zákona o PZP splnil. Žalovaný počas celého trvania poistného vzťahu (od roku 2013 po rok 2018) platil poistné riadne a včas, s výnimkou roku 2016, kedy bol žalovaný v čase poistnej udalosti v omeškaní s platením poistného len 7 dní. Nakoľko išlo v čase poistnej udalosti len o prvé omeškanie žalovaného, navyše trvalo len nepatrný čas (7 dní), čo žalovaný vysvetlil tým, že vozidlo poskytol svojmu synovi, ktorý zrejme poistné zabudol uhradiť, súd dospel k záveru, že ide o taký prípad zakladajúci nárok na regresné plnenie žalobcu, ktorý nie je celkom možné postaviť na jednu úroveň s ostatnými prípadmi uvedenými v ust. § 12 ods. 1 Zákona o PZP (nemožno takéto porušenie povinnosti žalovaného postaviť na rovnakú úroveň, ako keby spôsobil škodu úmyselne, alebo ak by viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky, alebo ak by viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia alebo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlo uloženého súdom alebo iným príslušným orgánom, alebo ak by spôsobil škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedel, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou, alebo ak by vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu, alebo ak by porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou, alebo ak by sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky alebo ak by do 30 dní písomne neoznámil škodovú udalosť poisťovateľovi podľa § 10 Zákona o PZP). Súd preto osobitne prihliadal na mieru závažnosti konania žalovaného a takisto súd v zmysle čl. 6 ods. 2 CSP prihliadal aj na jeho vek (takmer 67 rokov), sociálne postavenie (starobný dôchodca) a zdravotný stav žalovaného (jeho závažné zdravotné problémy). Uplatnený nárok žalobcu v plnej výške poskytnutého poistného plnenia sa v kontexte všetkých vyššie uvedených skutočností potom súdu javil ako neprimerane vysoký, sledujúci len ekonomické záujmy žalobcu, bez zohľadnenia vyššie uvedených skutočností, navyše sa tento postup žalobcu javí súdu - vzhľadom na uvedené skutočnosti - ako postup popierajúci význam a účel samotného povinného zmluvného poistenia a tiež ako postup proti-klientský, nakoľko žalovaný s výnimkou roku 2016 svoje zmluvné povinnosti nijakým spôsobom neporušil a v čase nehody bola

dĺžka omeškania žalovaného so zaplatením poisťného len 7 dní. Nárok na regresné plnenie bol medzi stranami sporu osobitne upravený v čl. XII Všeobecných poisťných podmienok (č.l. 148 p.v.) a to tiež tak, že žalobca môže žiadať od žalovaného celé poskytnuté poisťné plnenie alebo jeho časť, pričom ide o dojednanie v rámci spotrebiteľského vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktoré je v zásade neurčité ohľadom pravidiel pre požadovanie regresného nároku (či celého alebo jeho časti a v akej výške), nakoľko absentujú akékoľvek pravidlá, na základe ktorých by mala byť výška regresného nároku určená a je v zásade ponechané na vôľu žalobcu ako poisťovateľa, či si uplatní celý nárok alebo len jeho časť. Podľa § 54 ods. 2 Obč. Z. pritom v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V danom prípade je bez pochyb pre žalovaného ako spotrebiteľa priaznivejší taký výklad, že žalobca má nárok len na časť poskytnutého poisťného plnenia. Záverom súd konštatuje, že Všeobecné poisťné podmienky (čl. XII v spojení s čl. IX VPP) ani nepredpokladajú postih žalovaného v prípade jeho omeškania s platením poisťného, čo potvrdzuje záver súdu o tom, že takéto porušenie zmluvných povinností nie je možné postaviť na rovnakú úroveň s inými - závažnejšími formami porušenia zmluvných povinností, uvedenými v § 12 ods. 1 Zákona o PZP, resp. v čl. IX. a čl. XII VPP. Uvedené však nič nemení na tom, že žalobcovi nárok na regresné plnenie alebo na jeho časť vyplýva z § 12 ods. 1 písm. f) Zákona o PZP. Z dôvodov už podrobne uvedených je však súd toho názoru, že by nebolo spravodlivé priznať žalobcovi nárok voči žalovanému (na „regres“) v plnej výške.

58. Na základe vyššie uvedeného preto súd výšku regresného nároku žalobcu znížil o 50 %, na sumu 1 384,08 Eur (výrok I.), ktorú sumu súd považuje za (a) dostatočnú na splnenie výchovného účelu, súčasne za sumu (b) primeranú vzhľadom na všetky už uvedené skutočnosti a okolnosti daného prípadu a súčasne (c) za sumu nie likvidačnú pre žalovaného ako starobného dôchodcu s nepriaznivým zdravotným stavom. Keďže bol žalovaný opakovane na úhradu regresného nároku žalobcu už vyzvaný (prvý raz už dňa 12.05.2017), čo neurobil, dostal sa do omeškania - žalobca si úroky z omeškania uplatnil až odo dňa podania žaloby (23.12.2019), kedy bol žalovaný preukázateľne v omeškani so zaplatením tohto nároku žalobcu a preto súd žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej miere 5 % ročne z priznanej sumy 1 384,08 Eur odo dňa 23.12.2019 (deň podania žaloby na súd) až do zaplatenia, tak ako je vo výroku I. uvedené. V prevyšujúcej časti (o zaplatenie sumy 1 384,08 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z tejto sumy od 23.12.2019 až do zaplatenia) súd žalobu zamietol (výrok II.).

59. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca i žalovaný mali v spore rovnakú mieru úspechu (50 %) a preto súd o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán na náhradu trov konania nemá právo (výrok III.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP). Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.